

ת"ד 10220/04/21 - מדינת ישראל נגד גאורגי גלסטיין

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

31 ינואר 2023

ת"ד 10220-04-21 מדינת ישראל נ'

גלסטיין

בקשה מס' מספר בקשה

לפני כבוד השופט אלכס אחר

מדינת ישראל

המאשימה

בעניין:

ע"י בא כוחו עו"ד עלי כעבייה

נגד

גאורגי גלסטיין

הנאשם

ע"י בא כוחו עו"ד רון מייסטר

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הראיות בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום - נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, אי ציות לתמרור עצור (עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה, התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה וגרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

כעולה מעובדות כתב האישום בתאריך 7/1/21 סמוך לשעה 15:45 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג שברולט מספר רישוי 25015801 ברחוב המסגר מכיוון דרום לצפון והתקרב אל הצומת עם רחוב המתכת (להלן: "הצומת") בחדרה או בסמוך לכך.

באותו מקום לפני הצומת מוצב בימין הדרך, בכוון נסיעת הנאשם תמרור 302 (עצור ותן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה), באותה שעה נהג נמרוד רחבי (להלן: "נהג מעורב") באופנוע מסוג ימה מספר רישוי 5234513 (להלן: "האופנוע המעורב") ברחוב המתכת ממערב למזרח והתקרב אל הצומת הנ"ל משמאל לכוון נסיעת הנאשם.

הנאשם נהג בקלות ראש בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא ציית לתמרור 302 שהיה מוצב בדרך בכוון נסיעתו, לא נתן זכות קדימה לאופנוע המעורב, גרם לתאונה ופגע בו. כתוצאה מהתאונה נחבל הנהג המעורב חבלות של ממש בדמות של שבר פמור דיאפיזרי מימין, עבר קיבוע ושחזור ונזקק לאשפוז, והן כלי הרכב המעורבים ניזוקו.

בישיבת הטיעונים לעונש שהתקיימה בפני ביום 22/12/22 נשמעו טיעוני הצדדים. המאשימה עתרה במסגרת טיעוניה להטלת ענישה בדמות מאסר על תנאי, פסילה בפועל שלא תפחת מ- 10 חודשים פסילה על תנאי וקנס וזאת תוך הדגשת עברו התעבורתי של הנאשם אשר נוהג משנת 2007 לחובתו 19 הרשעות כאשר במקביל להליך זה הורשע בעבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים וגרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש, כך שמדובר באירוע שלישי, בו מעורב הנאשם בתאונת דרכים.

המאשימה ציינה כי הערכים המוגנים אשר נפגעו ממעשיו של הנאשם מהפגיעה בביטחונם ושלומם של משתמשי הדרך ובהתאם לנסיבות התאונה יש לייחס לנאשם, אשר כאמור לא ציית לתמרור עצור בצומת, רשלנות ברף הבינוני.

ב"כ המאשימה הפנה במסגרת טיעונו גם לתוצאות התאונה, לנזקים ולחבלה שנגרמו לנהג המעורב.

ב"כ הנאשם הגיש טיעונים בכתב, סומנו נ/3, במסגרת טיעונו מפנה ב"כ הנאשם לשיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון בעת גזירת העונש על הנאשם, טיעונו נתמכו בהפניה לפסיקה שלעמדתו תואמת את נסיבות האירוע שבפנינו, כך שלדבריו בנסיבות העניין, יש לייחס לנאשם רשלנות ברף הנמוך עד הבינוני של המדרג ובהתאם לכך להעמיד את תקופת הפסילה לתקופה שלא תעלה על 5 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם ציין שלעניין הקנס יש לקחת בחשבון את מצבו הכלכלי של מרשו וכן את הפסיקה הנהוגה בעניין זה, שכן נפגע העבירה יפרע בהתאם לנזקיו לפי חוק הפל"ד.

דין והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

בענייננו, אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ופוטנציאל הסיכון הגלום בהן הינו ממשי, שכן לא רק שהנאשם פגע ברוכב אופנוע, אלא על פי הכרעת הדין הורשע גם בעבירה של אי ציות לתמרור עצור שהוצב בצומת ואך בנס לא הסתיים האירוע בתאונה קשה מזו שבפנינו שכן בנקל תאונה שכזו יכולה הייתה גם להסתיים בתוצאות קטלניות של ממש.

בעבירות תעבורה ככלל ובעבירות של תאונת דרכים הגורמת לחבלות של ממש בפרט, הערך המוגן הינו שמירה על שלמות הגוף וכן מתן תחושת ביטחון למשתמשי הדרך. בתי המשפט לתעבורה מחויבים לתת את ידם להגנה על שלומם וביטחונם של משתמשי הדרך במובן זה שהענישה אשר תוטל על מפרי החוק, על נהגים שהורשעו בעבירות כנגד פקודת

התעבורה, בוודאי כאלה שגורמות לתאונות דרכים שבצידה חבלות של ממש, באופן שהענישה תהלוך את חומרת המעשים ותוצאותיהם כפי מעוגן בתיקון 113 לחוק העונשין.

על חשיבותה של ענישה מרתיעה בתאונות דרכים, בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות עמד בית משפט העליון ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל: **"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מידי יום וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהן גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".**

כאמור הנאשם הורשע בין היתר גם בעבירה של גרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש, הענישה הקבועה בפקודה ביחס לסעיף 38(3) היא חובת פסילת מינימום של 3 חודשים כאשר זהו הרף התחתון של הפסילה.

תקופת הפסילה הנאותה שתוטל וכן קביעת עונש בדמות מאסר או צו של"צ ייגזרו מרף הרשלנות, טיב החבלות והשלכות על ח"י הנפגע.

נפגע העבירה העיד בבית המשפט ושיתף את בית המשפט גם ביחס למצבו הרפואי. בהתאם לקביעותי בהכרעת הדין, הרי שרשלנותו של הנאשם אשר כאמור לא ציית לתמרור עצור הינה ברף הבינוני של החומרה.

תקופת הפסילה הנאותה שתוטל ייגזרו מרף רשלנות זה, כאשר הרף התחתון המעוגן בפקודה הוא 3 חודשים, אולם, לאור רף הרשלנות הבינוני, אני מוצא לנכון לקבוע שמתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם מתחיל ב - 6 חודשי פסילה ועד 30 חודשי פסילה, לצד מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, ופיצוי לנפגע העבירה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

על שיקולי ענישה, עמד בהרחבה כב' בית המשפט העליון בע"פ 11699/05 סרפו נ' מ"י (23/6/08):

"מלאכת גזירת הדין קשה ומורכבת היא. היא מצריכה עריכת איזון עדין ורגיש בין שיקולי הענישה השונים, ובין נתוניו של הנאשם הקונקרטי והנסיבות שבהן נעברה העבירה, לבין שיקולי מדיניות מגוונים והצורך בהתוויית מדיניות עונשית ברורה שיש בה כדי לקדם ערכים חברתיים. מטבע הדברים, זהו אינו מדע מדויק, שהרי אין מקרה אחד זהה למשנהו, אין נאשם דומה לחברו וגם אם ניתן לעיתים להצביע על דמיון או קרבת-מה בין נסיבותיו של מקרה פלוני למקרה אלמוני, הרי שתמיד ימצא ייחוד ושוני בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה ובאופן שבו ראוי ליישם את השיקולים השונים על עניינו של אותו נאשם העומד בפני בית המשפט. בסופו של יום, וזאת אין לשכוח, גזירת העונש נעשית למידותיו של הנאשם הספציפי. עמד על הדברים בבהירות רבה, כדרכו, השופט (כתוארו אז) א' ברק בפרשה קודמת:

"ביסוד הענישה אינו עומד שיקול אחד ויחיד, אלא מכלול של שיקולים. במלאכת הענישה בכל מקרה ומקרה חייב השופט למצוא את המשקל הראוי שיש להעניק לכל אחד מהשיקולים הנזכרים, תוך שהוא מודע לכך כי לעיתים קרובות שיקול אחד בא על חשבון של שיקול אחר. מכאן, שהעונש אשר מוטל בסופו של דבר על הנאשם, אינו אלא תוצאה "משוקללת" - אם תרצה פשרה - של השיקולים השונים שיש להביאם בחשבון. מלאכת "שקלול" זו אינה מלאכה מדעית, אך היא אף אינה מלאכה שרירותית. היא ענין שבשיקול דעת, הנעשה על הרקע הכללי והאינדיבידואלי, במסגרת המדיניות העונשית הכללית כפי שהיא מתבצעת על-ידי בתי-המשפט" (ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 434 (1979)....".

בעניינו, מדובר בנאשם שלא הופנה לשירות המבחן, לא הוגש תסקיר בעניינו, הנאשם בן 32 שנים נשוי, ללא הרשעות בתחום הפלילי, אך לחובתו 18 הרשעות בתחום התעבורתי, בהן הרשעות בגין עבירות של גרימת תאונת דרכים, שימוש בטלפון בזמן נהיגה, נהיגה במהירות מעל המהירות המותרת, אי ציות להוראות שוטר, עקיפה מימין ועוד כהנה וכהנה הרשעות.

אומנם רובן של הרשעות אלה הן בגין עבירות מסוג ברירת משפט, אולם לא ניתן להתעלם גם מחומרתן של עבירות אלה שאולי נחשבות כעבירות קלות ערך ואולי אף טכניות, שכן מדובר בצבר של הרשעות רב, שכל אחת מהן בדרכה שלה מסכנת את משתמשי הדרך ובעלת פוטנציאל לגרימת תאונת דרכים שבצידה פגיעות בגוף ובנפש.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה לקחתי גם בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שצוינו בטיעונים לעונש שהוגשו מטעם בא כוחו (נ/3) את העובדה שלא ננקטה פעולה כלשהי לפסילת הנאשם מלנהוג לאחר קרות התאונה (לא הוטלה עליו פסילה מנהלית). אך מנגד הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו.

במצב דברים זה, אני סבור שהעונש המתאים שיוטל על הנאשם ישקף פסילה בפועל לתקופה שמעל הרף התחתון של המתחם, ותנוע שבין רף תחתון זה לבין הרף הבינוני. כמובן, שאני מוצא לנכון גם להטיל על הנאשם ענישה הצופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה ופסילה מותנית וכן פיצוי לנפגע העבירה.

בהתחשב בחומרת המעשים, בנסיבותיהם, במידת אשמתו של הנאשם, בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. הנאשם יישא בפיצוי המתלון מר נמרוד רחבי בסך של 5,000 ₪.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע

מתן גזר הדין ועד ליום 10/9/23 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

2. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים בפועל. **פסילה זו תרוצה במצטבר לכל פסילה אחרת. באחריות הנאשם להגיש בקשה מתאימה למשרד הרישוי לצורך ביצוע חישוב הפסילות.**

המזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה נכון להיום וזאת ללא צורך בהפקדת רישיון ו/או תצהיר.

3. אני פוסל את הנאשם מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותן עבירות שעליהן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

4. הנני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ו/או גרימת תאונת דרכים שבצידה חבלות של ממש, עבירות לפי סעיפים 67 ו/או 38(3) לפקודת התעבורה.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, במעמד הנוכחים.